

Geloof als bron?

Toelichting III bij klacht m.b.t. proefschrift dr. A.P.M. van Liempt

Door Bart FM Droog, versie 1.1, 11 november 2019

“Concurrent van de wetenschap in de verwerving van kennis [is] “de methode van het gezag: het geloof in autoriteiten: ‘die en die zegt het en dan zal het wel waar zijn’ of ‘het staat in de heilige boeken’ of ‘de paus is onfeilbaar’. Het autoriteitsargument speelt nog steeds in de moderne maatschappij en sluipt onverhoeds ook de wetenschap binnen: ‘wetenschappelijk onderzoek heeft uitmaakt dat ...”

Prof. dr. Kees Schuyt, 2014.¹

Beklaagde voert in zijn dissertatie uitlatingen van een aantal historici op als bron. Wat deze historici beweren is echter oncontroleerbaar – beklagde noemt namelijk niet de studies waarop deze historici zich baseren. De *Gedragscode*:

“Wetenschappelijk onderzoek [is] traceerbaar, controleerbaar en toetsbaar.”²

“Gepresenteerde informatie is controleerbaar. Als onderzoeksresultaten openbaar worden gemaakt, blijkt duidelijk waar de gegevens en de conclusies op zijn gebaseerd, waaraan ze zijn ontleend en waar ze te controleren zijn.”³

Beklaagdes verweer:

“Het is bizar om bij de weergave van een interview met een expert te verlangen dat de bronnen van de expert expliciet worden genoemd.”⁴

Of deze opvatting beklagde of zijn promotores te verwijten is, is een vraag die

1 Kees Schuyt. *Tussen fout en fraude. Integriteit en oneerlijk gedrag in het wetenschappelijk onderzoek*. Leiden University Press, [Leiden], [2014]. Blz. 160.

2 Definitie betrouwbaarheid. Nederlandse Gedragscode Wetenschapsbeoefening, VSNU, Den Haag, 2014. Hierna: Gedragscode 2014. Blz 7.
https://vsnu.nl/files/documenten/Domeinen/Onderzoek/Code_wetenschapsbeoefening_2004_%282014%29.pdf

3 Controleerbaarheid. Principe. Gedragscode 2014. Blz. 8

4 Dr. Ad van Liempt. Pag. 21,2. Verweer, 25-10-2019.

de Commissie mag beantwoorden – het is in ieder geval een duidelijk teken dat beklagde niet begrijpt dat een journalistiek stuk iets anders is dan een wetenschappelijk verantwoord proefschrift.

Een paar voorbeelden uit de dissertatie:

“Volgens Christoph Spieker, directeur van het instituut voor politiegeschiedenis Villa ten Hompel in Münster, moet dat examen vooral om taalbeheersing zijn gegaan dat was de voornaamste toelatingseis, ‘en dat is nog steeds zo.’” (blz. 21)

Waarom is dat zo? Omdat dr. Spieker dat zegt. Schuyt noemt dit “de methode van het gezag: het geloof in autoriteiten” - een concurrent van de wetenschap.⁵

“Volgens politiedeskundige Christoph Spieker [kreeg] de Duitse politie (...) begin jaren dertig te maken met allerlei oproer (de politie zette daarvoor steeds grovere hulpmiddelen in, zoals pantserwagens.”
(*Gemmeker*, blz. 22)

Hoe dr. Spieker dit weet? Op welke boeken of studies dit gebaseerd is? Beklaagde meldt daar niets over.

Precies hetzelfde doet zich voor met de informatie die afkomstig is van prof. dr. Joh. Houwink ten Cate in hoofdstuk 14. *Geen enkele bron* waarop de kennis van deze historicus gebaseerd is, wordt genoemd.

Ook bij de uitlatingen van Ahlrich Meyer wekken verbazing. Maar dat is een andere verbazing dan bij de voorgaande 'geloof in autoriteiten'-citaten, Deze historicus, kenner van o.a. de Jodenvervolgingen in 1940-1945 in België, Nederland en Frankrijk, wordt als getuige opgevoerd:

“Ik ken volop officieren van justitie die steeds weer geprobeerd hebben redenen te vinden, die je soms de haren te berge doen rijzen, om een onderzoek te stoppen en een verdachte weg te laten komen.”
(*Gemmeker*, blz. 328)

Op dit punt had m.i. beklagde door moeten vragen. Wie waren die officieren. Wie waren die verdachten? Om welke zaken ging dit precies? Weet u misschien of hier studies over geschreven zijn? Had beklagde dit gevraagd, dan was hij (misschien?) geweest op de berg relevante studies over de houding van de West-Duitse politiek en justitie 1950-1989 met betrekking op de vervolging van

⁵ Schuyt, blz 160.

nazi-oorlogsmisdadigers.

Het is frappant dat beklaagde én zijn promotores én zijn meelezers blind voorbij gegaan zijn aan al die studies en al het de afgelopen twee decennia vergaarde inzicht in deze materie.⁶

Is deze wetenschapsfraude of *sloppy science*? Of beide? Het enige dat zeker is, dat beklaagde in zijn proefschrift door zijn onkennis voorbij is gegaan aan deze bepaling uit het promotiereglement:

“Bij een proefschrift of een ander wetenschappelijk werk wordt ervan uitgegaan dat de onderzoeker bij het afsluiten van het werkstuk alle relevante tot dan toe redelijkerwijs bekend zijnde gegevens heeft verwerkt.”⁷

Tot slot, over zowel de interviews en/of e-mailcorrespondenties met de experts als met getuigen: het is opvallend hoe oppervlakkig deze zijn: beklaagde voert veelal maar één e-mail op. Elke onderzoeker weet dat antwoorden op een vraag weer nieuwe vragen oproepen, waardoor in veel gevallen een 'e-mail interview' uit heel veel e-mails bestaan. Het ontbreken van meerdere e-mails beschouw ik als een duidelijke aanwijzing voor *sloppy science*.

6 Bart FM Droog. Het onbenul van Ad van Liempt. Droog Magazine, Eenrum, 07-08-2019, blz. 3-4, 6-8. Bart FM Droog. Aanvullend bewijs. 15-08-2019, blz. 23-24.

7 Promotie reglement Rijksuniversiteit Groningen. Hoofdstuk 4. Het proefschrift. Artikel 4.4 en artikel 4.5. pagina 38. <https://www.rug.nl/about-us/organization/rules-and-regulations/onderzoek/promotiereglement-14.pdf>